

The Speciality of the Incarnation at Thiruppavai

*Dr.B.Dhananjayan, Head of Department and Associate Professor, Department of Tamil,
Sir Thyagaraya College, Chennai. 21*

Abstract:

The Tirupavai bestowed by Andal in the acts of the Alvars is the source of all the Vedas. Periyavachan Pillai, who is praised as the interpreter of this Tamil Tirupavai, has given a speech titled Muvaiyarapadi. In keeping with Andal's devotional experience, Periyavachan Pillai shows the excellence of the incarnations found in the Tirupavai verses to the world as a lamp placed on a hill. The essence of this Tirupavai is the Kalpa Vriksha that dispels the darkness of ignorance and bestows the divine knowledge of true knowledge. This article examines the excellence of the incarnations in Tirupavai.

Keywords: *Thirupaavai, Andal, Avathaaram, Moovaayirampadi, periyavaachaanpillai*

References;

- [1]Thiruppavai moolamum uraiyum, sri vaishnava sri pathippagam, srirangam, trichy,1982
[2]Thiruppavai moovayirampadi urai,sri vaishnava sutharsanam, uraiyur, trichy.1970.

திருப்பாவையில் அவதாரச் சிறப்பு

**முனைவர் ப.தனஞ்செயன், துறைத் தலைவர் மற்றும் இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை,
சர் தியாகராயா கல்லூரி, சென்னை. 21**

ஆய்வுச்சுருக்கம்;

ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயல்களில் ஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவை வேதத்திற்கெல்லாம் வித்தாய் அமைகின்றது. இந்தக் கோதைத் தமிழானத் திருப்பாவைக்கு வியாக்கியான சக்கரவர்த்தி எனப் போற்றப்படும் பெரியவாச்சான் பிள்ளை மூவாயிரப்படி என்னும் தலைப்பிட்டு உரை வழங்கியுள்ளார். ஆண்டாளின் பக்தி அனுபவத்திற்கு ஏற்றார்போல் திருப்பாவை பாசுரங்களில் அமைந்துள்ள அவதாரங்களின் சிறப்பை பெரியவாச்சான் பிள்ளை குன்றின் மீது இட்ட விளக்காக உலகத்திற்குக் காட்டுகின்றார்.

அஞ்ஞானம் என்னும் இருளைப் போக்கி மெய்ஞானம் என்கின்ற இறைஞானத்தை அருளும் கல்ப விருட்சமாக இத்திருப்பாவையின் சாரம் அமைகின்றது. இக்கட்டுரை திருப்பாவையில் உள்ள அவதாரச் சிறப்புகளை ஆராய்கின்றது.

திறவுச் சொற்கள்: திருப்பாவை, ஆண்டாள், அவதாரம், மூவாயிரப்படி, பெரியவாச்சான்பிள்ளை

முன்னுரை:

மார்கழித் திங்களில் திருப்பாவை பாசுரங்கள் நாள்தோறும் இசைக்கப்பட்டு பக்தர்களுடைய மனதில் பரவசத்தை ஏற்படுத்தும் வண்ணம் இறைவழிபாடிற்கு வித்திடுகின்றன. இத்தேனமுதப் பாசுரங்களில் அவதாரங்களின் சிறப்பு மனதில் நிற்கும் வண்ணம் பாவை எழிலாள் பாசுரமிட்டிருப்பது சிறப்பு. இயல்பாக மனிதனின் பிறப்பு என்பது கருமத்தினால் ஏற்படும். இதுவன்றி உலக உயிர்களை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு அருள் உள்ளம் கொண்டு மண்ணுலகில் பிறப்பெடுக்கும் நிலையை அவதாரம் என்பர். அவதாரங்கள் அனைத்தும் இறைவனுக்கு பெருமை தருவதனால் அவை வைணவத்தில் விபவங்கள் எனப் போற்றப்படுகின்றன. திருப்பாவையில் திருவிக்கிரம அவதாரம் இராமவதாரம் பற்றிய பாடல்கள் வழி அந்தந்த அவதாரத்தின் பெருமையை அறிய முடிகின்றது. திருப்பாவையில் ஆண்டாள் வெளிப்படையாக கண்ணன் பெயரைக் கூறாவிடினும் அவனது அவதாரச் செயல்களைப் பல பாடல்களில் கூறியிருப்பதனை பெரியவாச்சான்பிள்ளை, தமது உரையில் கூறியுள்ளார். அதன்படி, கண்ணனுடைய பிறப்பு, இயல்பு, குணம், திருவிளையாடல்கள் எனப் பலவிதமான கருத்துக்களைப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை எடுத்தியம்பியுள்ளதை அறியலாம்.

உலகளந்த உத்தமன்:

ஆண்டாள் தாம் பாடிய திருப்பாவையில் உலகளந்த உத்தமனைக் குறித்து மூன்று இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன்

பேர் பாடி

நாங்கள் நம் பாவைக்கு சாற்றி

நீராடினால்

தீங்கின்றி நாடெல்லாம்

திங்கள் மும்மாரி பெய்து

ஓங்கு பெரும் செந்நெல்

ஊடுகயல் உகளப்

பூங்குவளை போதில்

பொறிவண்டு கண்படுப்ப.

தேங்காதே புக்கிருந்து தீர்த்த

முலைப் பற்றி

வாங்கக் குடம் நிறைக்கும்

வள்ளல் பெறும் பசுக்கள்

நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோர் எம்பாவாய்

ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் என்ற தொடருக்கு பாற்கடலில் பையத்துயன்ற பரமன், மகாபலியின் துன்பம் பொறுக்கமாட்டாத இந்திரன் முதலான தேவர்களின் கூக்குரலுக்கு செவி சாய்த்து அழகிய வாமனனாய் வந்து சிறிய வடிவைக் காட்டி பெரியவனாகிய சிறுகாலைப் பெருகாலாலே நீட்டி உலகையெல்லாம் அளந்து அது காரணமாக உத்தமன் என்று பெயர் பெற்றான் என்பர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை. அதாவது , தன்னை அழிய மாறியாகிலும் பிறர் வாழ வகை செய்பவன் உத்தமன். இந்நிலையில் மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்ததாக நினைக்கை அன்றிக்கே எம்பெருமான் தன் பேறாக நினைத்திருக்கும் தன்மையனாக குறிப்பர். இதனால், எம்பெருமானின் திருநாமச் சிறப்பு சொல்லப்பட்டது.

அடுத்து, 'அம்பர மூடறுத்து ஓங்கி உலகளந்த உம்மர் கோமான்' என்ற இடத்தில் வேறு பயனைக் கருதுவதில் ஊற்றமுடைய இந்திரன் முதலான தேவர்களுக்காக ஆகாயம் உள்ளீடாக உள்ள எல்லா உலகையும் ஒருவரம்பின்றி ஊடறுத்து விம்ம வளர்ந்தான் வாமனன்; வளர்ந்ததோடல்லாமல் வரையாதே எல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வைத்து பூமியை அளந்து கொண்டான். இதனால் இன்னார் இனியர் என்ற வேறுபாடு தோன்றாது வேறு காரணமின்றியே இயற்கையான காத்தற் தன்மையை உடையவன் எம்பெருமான் என்பதை பெரியவாச்சான் பிள்ளை உரையில் காணமுடிகிறது; இதனால் எம்பெருமானுடைய காத்தற்றன்மைக்கு ஏற்ப வீரச்செயல் புரிந்ததைச் சொன்னபடி.

மேலும், ஆண்டாள் பிராட்டி 'அன்று இவ்வுலகம் அளந்தாய் அடி போற்றி' என்ற இடத்தில் காலம் கடந்த காட்சியின் அனுபவத்தை கூறுமுகமாக மகாபலி உலகையெல்லாம் தன்னுடையது என்று அபிமானித்தார் என்றும், இவ்வபிமானத்தை தவிர்த்து இப்பூமி தன்னுடையது என்று எம்பெருமான் மகாபலி இடத்திலிருந்து மீட்டு அன்று அவன் எல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வைத்து தூளி தானம் பண்ணினான் எனப்போற்றுவர். அடுத்து உரைக்கும் பெரியவாச்சான் பிள்ளை எம்பெருமான் உலகளந்த உத்தமனது திருவடியானது பெரிய பிராட்டியாருக்கும் பூமி பிராட்டியாருக்கும் பூ தொடுமா போலே கூசிப்பிடிக்கும் படியாக இருந்தது என்றும், அதத்திருவடியாலே காட்டையும் அதில் உள்ள ஓடையையும் அன்று அளந்த அந்த ஆயாசம் தீர இன்று 'அடிபோற்றி' என்று பல்லாண்டு பாடுவதாக பெரியவாச்சான் பிள்ளை தம்

உரையில் பதிவு செய்துள்ளார். இதனால் எம்பெருமானுடைய வீரச்செயலுக்கு அன்று வாழ்த்துக் கூறாத குறை தீர இன்று அத்திருவடிகளுக்கு மங்களாசாசனம் செய்ததாகப் பிள்ளை உரைப்பர்.

இராமன்:

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் எடுத்த அவதாரங்களில் இராமவதாரம் முக்கியமானதாகும். இந்த இராமவதாரத்தைப் பற்றி மூன்று பாடல்களில் ஆண்டாள் பாடியுள்ளார்.

மனத்துக்கினியான்:

‘கணைத்திளங் கற்றெருமை’ என்னும் பாடலில் கண்ணனைப் பிரியாமல் இலக்குவனைப் போலே இருக்கிறவனுடைய தங்கையை எழுப்புகிறாள் ஆண்டாள். இப்பாடலில் உள்ளே இருக்கின்ற பெண்மணி பேசாமலே இருந்ததால் சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் சென்ற மனத்துக்கினியானை என்று பாசரமிடுகிறாள். இதனால் இராமனுடைய கருணை உள்ளமும் மனத்துக்கினியையும் தருபவனாக இருக்கும் தன்மையும் சொன்னபடி. சினத்தினால் என்பதனால் குளிர்ச்சியாக இருக்கிற இரா கண்மனுக்கும் கோபம் வருவதற்கு காரணம் யாதெனில் அடியார்களுடைய பகைவர்கள் இவருக்கும் பகைவர்கள் ஆவர் என்று சொன்னபடி. எடுத்துக்காட்டாக தன் நண்பனான சக்ரீவனுக்கு சீற்றம் பிறந்த போது வாலியை கொன்றார்; சக்ரீவன் அழுதபோது இராமனும் அழுதார் என்று கூறவே இராமனுடைய கருணை உள்ளம் அறியமுடிகிறது. அதே சமயத்தில் மனத்துக்கினியானை என்பதினால் பெண்களை படுகு அடிக்கும் கண்ணனை போல் இன்றிக்கு ராமன் ஒரு மனைவியை உடையவன் என்றும் பெண்களை துன்புறுத்தி பின்னர் இரக்கமில்லாமல் இருக்கும் கண்ணனைப் போல் இன்றைக்கே பகைவர்களையும் அழியச் செய்யும் தன்மையுடையவன் ராமன் என்றும் பெரியவாச்சான் பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளது நோக்கத்தக்கதாகும்.

‘புள்ளின் வாய் கீண்டாணை’ என்ற பாடலில் கண்ணமுகு படைத்த பெண்ணை எழுப்பும்போது ‘பொல்லா அரக்கனைக் கிள்ளிக்கலைந்தாணைக் கீர்த்திமை’ என்று இராமனுடைய வீர சரிதத்தைக் காட்டி ஆண்டாள் பாசரமிடுகிறாள். இவ்விடத்தில் இராவணனுடைய தங்கையான சூர்ப்பனகை வாயால் விபீஷணனை நல்ல அரக்கன் என்றும், இராவணன் பொல்லா அரக்கன் என்றும் சொன்னதற்கு ஏற்ப தோட்டத்தில் புழுக்கள் இருக்கின்ற இலையை கிள்ளி போகட்டுமா போலே இராவணனுடைய தலைகளை இராமன் துணித்ததை அவனுடைய வீர செயலுக்குச் சேர உரைப்பர். அதே சமயத்தில் கீர்த்திமை என்ற சொல்லுக்கு ஏற்ப எதிரிகளுக்கும் நெஞ்சு பயத்தினை உண்டு பண்ணும் படியான வீர சரிதத்தை உடையவன் என்றும் உகவாதிருக்கும் விடாவொண்ணாத வீரம் படைத்தவன் இராமன் என்றும் இராவணன் இராமன் வீரத்துக்கு இலக்கானான்; தங்கை சூர்ப்பனகை இராமன் அழகிலே கண்கலங்கினாள்; தம்பியான

விபீஷணன் குணத்துக்கு இலக்கானான்; என்று இராமனுடைய வீரம் அழகு குணம் ஆகியவற்றை முறையே பிள்ளை அழகாக எடுத்துரைப்பது காணமுடிகிறது.

மேலும், வீரத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அன்று இராமனுடைய மிடுக்குக்குப் பல்லாண்டு பாடாத குறைதீர் 'சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய் திறல் போற்றி' என்று பாசரமிடுகிறான், இந்த இடத்தில் தென்னிலங்கை செற்றாய் என்ற பொழுது இலங்கைக்குச் செல்லுகை நிச்சமாய் இருக்க அங்கு சென்று புலி கிடந்த புதரிலே செல்லுமா போலே பிராட்டியைப் பிரித்த இராவணன் இருந்த இடத்திற்கு இராமன் சென்றான் என்பதை வியப்புத் தோன்ற சொல்லுவது அறியற்பாலதாகும், மேலும் சென்று என்பதினால் வழிப்போக்கிலே கபந்தன் விராதன் முதலானவர்களை அழியச்செய்ததைச் சொன்னபடி.

பலராமன்:

பலராமன் அவதாரத்தை பற்றி திருப்பாவையில் ஒரே ஒரு இடத்தில் வந்துள்ளதை அறியலாம், 'அம்பரமே தண்ணீரே' என்ற பாடலில் நந்தகோபன் நப்பின்னை யசோதை இவர்களை எழுப்பி கண்ணனை எழுப்புவதற்கு முற்பட்டு அவன் உலகளந்த வீரச் செயலைச் சொல்லி எழுந்திராமையால் முந்துற நம்பி மூத்தபிரான் என்று கண்ணனுடைய அண்ணனான பலராமனை எழுப்பாமல் முறைகேடாக செய்தோம் என்ற எண்ணி செம்பொற்கழலடிச் செல்வா பலதேவா என்று பலராமரை எழுப்பு பாசரம் இடுகிறான் ஆண்டாள். இவ்விடத்தில் பிள்ளை பிறக்கைக்கு பொற்கால் பொழியப்பிறந்த சீமானே என்று பலராமனை விளித்து உரையிடுவர். அதாவது கண்ணன் பிறப்பதற்கு விரும்பத்தக்க சந்ததியின் உயர்த்தியிலே பிறந்த சீமான் என்றபடி. அப்படிப்பட்ட பலராமன் மூலமாக கண்ணனை பெற உம்பியும் நீயும் உறங்கேல் என்று பலராமனுக்கு அடங்கியவனான கண்ணனையும் கண்ணனுக்கு அடங்கியவனான பலராமனையும் உறங்காது இருக்கச் சொல்கின்றனர்.

கண்ணன்:

இறைவன் தோன்றிய அவதாரங்களில் கிருஷ்ணவதாரம் முழுமை பெற்றதாகும். பெரியாழ்வாருடைய திருமகளான ஆண்டாளும் இறைபக்தி மிகுதியாலே ஆய்ப்பாடியிலே கண்ணனும் பெண்களுமாய் திருக்குரவை கோத்த நிகழ்ச்சியை அனுகரித்து தாம் பிறந்த திருவல்லிபுத்தூரே ஆய்ப்பாண்டியாகவும் அங்குள்ள பெண்கள் இடைப் பெண்களாகவும் ஆண்டாளும் அவர்களுள்ஒருத்தியாகவும் வடபெருங்கோயில் நந்தகோபர் திருமாலியாகவும் உள்ளே நிற்கிறவன் கண்ணனாகவும் நினைத்து ஆண்டாளுடைய உள்ளடங்கா பக்தி முற்றி இடையர்களுடைய நடையும் இடையர்களுடைய தலைமுடியும் இடையர்களுடைய பேச்சும் ஆண்டாளுக்கு இயல்பாக அமைந்திருந்ததை பிள்ளை உரைமூலமாகக் காட்டவே ஆண்டாளுடைய ஆராத கண்ணனிடம் உள்ள பக்தி அறியமுடிகிறது.

ஆகவே கண்ணனுடைய பிறப்பு தொடக்கமாக வீரச்செயல்கள் செய்ததனையும் சுட்டப்பட்டிருப்பதை அறியலாம். அவையாவன கண்ணன் பிறப்பு, பேய்முலை உண்டது, சகடத்தை முறித்தது, கபிதாசுரனைக் கொன்றது, பகாசுரனைக் கொன்றது, மலையை குடையாகப் பிடித்தது, கேசியை கொன்றது, குவலாயப்பீடத்தைக் கொன்றது, நப்பின்னையின் உறவு என இவற்றை சொல்லலாம்.

கண்ணன் பிறப்பு:

ஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவையில் கண்ணனுடைய பெயர் நேராக இடம் பெறவில்லை. ஏனெனில் ஆண்டாள் அனுகரித்தது கிருஷ்ணாவதார நிகழ்ச்சிகளாகையாலே கண்ணன் பெயரை கூறிவிட்டால் கம்சன் காதுக்கு எட்டிவிடும் என்று பெயர் காட்டாமையே கண்ணனுடைய பிறப்பு, செயல் இவைகள் மூலமாக ஆண்டாள் வெளிப்படுத்துகிறாள் என்று பெரியோர் பணிப்பர். இப்படிப்பட்ட இடங்களை எல்லாம் பெரியவாச்சான் பிள்ளை விளக்கி நிலை நாட்டுவது குறித்த ஒன்றாக அமையும். ஆண்டாள் கண்ணனுக்கு கொடுத்தொழில் நந்தகோபன் குமரன் என்று பெயரிடுகின்றாள் இதற்கு உரையிட்ட பிள்ளை கண்ணன் பிறப்பதற்கு முன்பு நந்தகோப்பனுடைய பசும்புல் சாவாமிதியாத கருணையும் கண்ணன் பிறந்த பின்பு அவன் மேல் உண்டான அன்பினாலே அவனுக்கு தீங்கொன்றும் வாராமல் இருக்க வேலினை ஒளி வீசும் படியாக தீட்டி பிடித்துக் கொண்டிருந்ததாகவும் உரைப்பார். அப்படிப்பட்ட நந்தகோபன் முன் மற்றவர்கள் வந்து முறையிட்டாலும் கண்ணன் விநையம் தோற்ற இருப்பதினாலே குமரன் என்று பெயர் வழங்கியதை காட்டுவர். இப்படி நந்தகோபன் நன்மையை செய்பவர் என்று கண்ணன் அங்கு விநயம் தோற்ற நின்றபடி சொல்லி 'யசோதை இளஞ்சிங்கம்' என்று யசோதையானவள் பிரியமாக நடத்துபவள் ஆகையாலே கண்ணனானவன் செருக்கு நிறைந்த தோற்றம் இருப்பதை எண்ணி இளஞ்சிங்கம் என்று சொல் அமைந்ததை காணலாம். அதுமட்டுமின்றி சிறுமியருக்கு ஒத்த பருவமாக இருக்கையாலே இளஞ்சிங்கம் என்றபடி இதுபற்றியே பட்டரும் சிங்கக்குருகு என்று அழைத்ததாக கூறுவர்.

கண்ணன் பிறப்பும் வளர்ப்பும் வியப்பானது. இது பற்றியே ஆண்டாளும் ஒருத்தி மகனாய் பிறந்து ஓர் இரவில் ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்துவளர என்கிறாள். கண்ணனை பெற்றெடுத்த தேவகியானவள் எல்லா உலகங்களையும் நியமிப்பவனையும் கூட நியமிக்குமவளாகியும் நாட்டில் தனக்கு ஒப்பற்று இருக்கும் அவள் என்பதற்குச் சேர ஒருத்தி என்று தேவகியை குறிப்பிட்டதை காட்டி உரைப்பர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை, அதே சமயத்தில் எல்லா உலகங்களுக்கும் தந்தையானவன் ஒருத்தி மகனாவது என்று வியப்புத்தோற்ற ஒருத்தி மகனாய் என்றதாக உரைப்பர். அவ்வாறே ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வளர என்ற தொடருக்கு ஏற்ப ஒருத்தியான யசோதையைச் சொல்லும்பொழுது இவனை மகனாகப் பெற வேண்டும் என்று தேவகிக்கு அவதார சுவையைக் கொடுத்தான் என்றும் யசோதைக்கு லீலா சுவையை அனுபவிப்பித்தான் என்றும் உரைப்பர்.

கண்ணன் ஆயர் குலத்தினில் பிறந்தான். இதுபற்றிய ஆண்டாளும் பெற்றம் மேய்த்து உண்ணும் குலத்தில் பிறந்து நீ என்று பாசரமிடுகிறாள். அதாவது பசுக்கள் மேய்த்து உண்ணக் கடவதான இடைச் சாதியிலே வந்து பிறந்ததால் எளியவன் என்றும், காக்க வேண்டிய பசுக்கள் வயிறு நிறைந்தால் அல்லது தாங்கள் உண்ணாத குலத்தில் பிறந்ததால் காப்பாளன் என்றும், கண்ணனாய் பிறந்த பிறவியின் சிறப்பினை எடுத்துரைப்பர்.

கண்ணனுடைய தீம்புக்கு பயந்து அவனை கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பினால் கட்டுகிறாள் யசோதை. அதனால் கண்ணன் வயிற்றில் தழும்பு ஏற்படுகிறது. இதுபற்றியே ஆண்டாளும் தாயைக் குடல் விளக்கம் செய்த தாமோதரன் என்று பெயரிடுகிறாள். இதற்கு வயிற்றில் தழும்பாலே யசோதைப் பிராட்டியை விளங்கப் பண்ணினவன் என்று பிள்ளை உரையிடுவது நோக்கத்தக்கதாகும். அதே சமயத்தில் கண்ணன் யசோதையிடும் அடங்கியிருப்பதாலும் அவனை நாட்டார் கொண்டாடும்படி பண்ணினவன் என்ற பெயருக்குச்சேர தாமோதரன் என்று பெயர் சூட்டியதையும் உரைப்பர் பிள்ளை.

பேய்முலை உண்டது:

கம்சனால் ஏவப்பட்ட பூதனையை கண்ணன் முடித்தான். இச்செயலை கருத்தில் கொண்டு ஆண்டாள் பேய்முலை நஞ்சுண்டு என்று பாசரமிடுகிறாள். இதற்குப் பெற்ற தாயும் உதவாத தனிமையிலே பாதிக்க வந்த பூதனையை முடித்து கண்ணனை முடிக்க வந்தவள் தன்னோடே போகும்படி பண்ணி என்று உரையிடுகின்றார் பெரியவாச்சான் பிள்ளை.

சகடத்தை முறித்தது:

யசோதை வண்டியின் பக்கத்தில் கண்ணனை விட்டு வைக்கிறாள். அந்தவகையில் கண்ணனுக்கு காப்பு என்று நினைத்தாள். ஆனால் அந்த வண்டியில் அசுரன் ஆவேசத்தோடு கண்ணனுக்கு அபாயத்தை செய்ய எண்ணினான் அத்தகைய வண்டியின் கட்டுக்கோப்பு குலையும் படி குழந்தையான கண்ணன் திருவடிகளை வீசினான். மூரி நிமித்த திருவடிகள் பட்டு அந்த வண்டியானது முறிந்தது. இது பற்றியே ஆண்டாள் கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி என்று குறிப்பிடுவதனை அறியலாம். இப்படி தாயும் உதவாத நிலையிலே முயலாமல் திருவடிகளாலே சகடாசுரனை அழித்த புகழைச் சொல்லும் வகையில் பொன்றச்சகடம் உதைத்தாய் புகழ் போற்றி என்று ஆண்டாள் அருளியதாக உரைப்பர் பெரியவற்றான் பிள்ளை.

கபிதாசுரனைக் கொன்றது:

கம்சனால் ஏவப்பட்ட ஒரு அசுரன் விளாங்கனியாய் இருந்தான். மற்றொரு அசுரன் கன்றாய் நின்றான். கன்றாய் நின்ற அசுரனை எறிதடியாகக் கொண்டு விளாங்கனியாய் இருந்த அசுரன் மீது எறிந்தான்

கண்ணன். அவ்வாறு எறிந்தபோது ஒருகால் மடக்கி நின்றதைப் போற்றும் வகையில் கன்று குணிலா எறிந்தாய் கழல் போற்றி என்று பாசுரமிடுகிறாள். எனவே குஞ்சித்த திருவடிகளுக்குத் திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்கள் என்று உரை வழங்கியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பகாசுரனைக் கொன்றது:

கண்ணமுகு படைத்த ஒரு தோழியை எழுப்பும் வகையில் கண்ணனின் வீரச் செயல்களைச் சொல்லி எழுப்புகிறாள் ஆண்டாள். அப்பொழுது மேய்கிற கொக்கிலே ஒரு அசுரன் ஆவேசித்தான்.. இதனை அறிந்த கண்ணன் பறவை உருகொண்டு வந்த பகாசுரனுடைய வாயை பிளந்தான் . இதுபற்றியே புள்ளின் வாய் கீண்டானை என்று பாசுரமிடுகின்றாள் ஆண்டாள்.

மலையைத் குடையாகப் பிடித்தது:

இந்திரன் செய்த செயலுக்காக கண்ணன் மலையை குடையாக எடுத்து பசுக்களுக்கும் இடையர்களுக்கும் வந்து ஆபத்தை போக்கினான். மலையை எடுத்துக் கொண்டு நின்ற கண்ணனுடைய கருணை என்னும் குணத்திற்குச் சேர குன்று குடையாய் எடுத்தாய் குணம் போற்றி என்று பாசுரமிடுகிறாள்.

கேசியைக் கொன்றது:

எல்லோரும் வந்து அழைக்கும்படி கண்ணனாலே விரும்பப்படுகின்ற ஒருத்தியை எழுப்பும்போது அவனுடைய வீரச் சரிதங்களைச் சொல்லுகிறாள். கம்சனால் ஏவப்பட்ட குதிரையை இடச்சிகளுக்கு உதவுவதற்காக அதனுடைய வாயைப் பிளந்தான். எனவே மாவாய் பிளந்தானை என்பதற்கு விளக்கமாக நமக்காக கேசி என்ற குதிரையைப் பிளந்து நம்மையும் தன்னையும் உண்டாக்கி தந்தவன் என்பர் பிள்ளை.

குவலாயாபீடத்தைக் கொன்றது:

கண்ணனை நலிவதற்காக வலிமைமிக்க உலகக்கெல்லாம் அலங்காரமான குவலாயா பீடம் என்னும் யானையை வாசலில் நிறுத்தி வைத்தான் கம்சன். அதனைக் கொன்று தன் வலிமையைக் காட்டினான் கண்ணன் . அத்தகைய கண்ணனுக்குத் தோற்று வல்லானை கொன்றானை என்று பாட அழைக்கின்றாள் ஆண்டாள்.

மல்லரைக் கொன்றது:

முரடனான சானூரனோடு போர் புரிய கண்ணன் வருகிறான். கண்ணன் அவர்களைக் கொன்று பெண்களுக்கு உதவினான். பெரிய மேன்மை உடையவராய் இருக்கிறவன் இவ்வாறு சானூர முஷ்டிகளை அழியச் செய்து அரண்மனையில் பெண் பிள்ளைகளோடு உண்டான பழக்கத்தாலே பெரிய நாகரீகம்

படைத்தவனானான் கண்ணன். இதுபற்றியே ஆண்டாளும் மல்லரை மாட்டிய தேவாதி தேவன் என்று பாசரமிடுகிறாள்.

கம்சனைக் கொன்றது:

கண்ணன் ஆய்ப்பாடியில் மறைந்து வளர்வதை கேட்ட கம்சன் தரிக்க மாட்டாதிருந்தான். பயந்து, பரிந்து வாழ்த்த வேண்டிய இறைவனாகிய கண்ணனிடத்திலே தீமையை நினைத்தான். இதுபற்றியே ஆண்டாள் தான் தீங்கு நினைத்த என்று பாசரமிடுகிறாள். இதில் தான் என்பதற்கு கம்சனை கொடியவன் என்று கூறுவர் பிள்ளை. அதாவது அசுரத்தன்னை உடையவன் என்றபடி. மேலும் அவன் நிலையற்றவன் என்பதற்குச் சேர மேல் நொடியிலே படப்புகிற பாடறியாத தான் என்றும் உரைப்பர். மேலும் கம்சனுடைய தீய நினைவை அவன் தன்னோடே போகும்படி பண்ணினான் கண்ணன் என்பதற்குச்சேர கருத்தைப் பிழைப்பித்து என்கிறான் ஆண்டாள். கம்சன் வெகுகாலமாக சேர்த்து வைத்த பாவங்களனைத்தையும் கண்ணனைக் கண்ட காட்சியிலே அனுபவித்து முடியும்படி நின்றவன் என்றும், தேவகி வசுதேவர்கள் வயிற்றில் நெருப்பை கம்சன் வயிற்றில் கொளுத்தினவன் கண்ணன் என்றும் கூறுவர். இப்படி அடியார் பக்கல் அதிகமான ஆசையாலே கண்ணன் செய்ததை நினைத்து ஆண்டாள் நெடுமாலே என்கிறாள்.

நப்பின்மையின் உறவு:

நப்பின்னை என்பவள் ஆய்ப்பாடியிலே கும்பனுடைய மகள். கும்பன் வைத்த பந்தயத்தில் ஏழு எருதுகளை வென்று நப்பின்னையை மணந்தான் கண்ணன் . அவள் புருசகாரமாக கண்ணனைப் பற்றுவது முறையாகும் . அந்த நப்பின்னையானவள் நந்தகோபனுடைய மருமகளாவாள் . ஆண்டாள் உள்ளிட்ட ஆய்ச்சியர்கள் நந்தகோபாலன் மருமகளே நப்பின்னாய் என்று நப்பின்னையை மருமகளாக அழைப்பதில் ஆசையுடையவர்கள் . அந்த நப்பின்னையினுடைய திருக்குழலோ பரிமளம் தான் வாசனை பொரும்படியாக இருப்பது பற்றி கந்தம் கமழும் குழலி என்கிறாள் . அது மட்டுமின்றி அவளுடைய திருக்குழலானது எல்லா வாசனைகளும் நிறையப்பெற்ற இறைவனான கண்ணனுக்கு கொடுக்கும்படி பரிமளம் மிக்கிருப்பதாக உரைப்பார் பிள்ளை. பந்தார் விரலீ என்பதற்குச் சேர நப்பின்னையானவள் கண்ணனோடு பந்தடித்து அவனை தோர்ப்பித்து அவனை ஒரு கையில் பந்தை ஒரு கையில் அனைத்து கொண்டு கிடப்பதாக உரைப்பர். கண்ணன் நப்பின்னைக்கு அனுபவிக்கும் கருவி என்றும், பந்து அவளுக்கு விளையாட்டுக் கருவி என்றும், அவள் ஒரு கையில் நாரமாகிய பந்தையும் ஒரு கையில் நாராயணன் ஆகிய இறைவனையும் வைத்திருக்கிறாள் என்றும் உரைப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இது தன்னையே ஒரு கையில் விபுதியாய்த்து, ஒரு கையிலே விபுதி மானாய்த்து என்று உரைப்பர். அவள் கையோ செந்தாமரைக் கை என்பதற்கு ஏற்ப கண்ணனும் ஆசைப்படும் கையாகும். அவள் முன் கையில் வளை கழலாதிருக்கும் .

இங்ஙனம் நப்பின்னையினுடைய தன்மைகளை குத்து விளக்கெரிய, முப்பத்து மூவர் ஆகிய பாடல்களில் குறிப்பிட்டது அறியத்தக்கதாகும்.

கண்ணனின் பண்பு நலன்களைக் காட்டல்:

கிருஷ்ணாவதாரத்தில் கண்ணனும் ஆய்ச்சியரும் சேர்ந்து நோன்பு நோற்பதின் அடிப்படையில் ஆண்டாளும் அதனை அப்படியே அனுகரித்து திருப்பாவை பாடுகிறாள். இத்திருப்பாவையில் கண்ணனுடையப் பெயரை நேராக ஆண்டாள் சூட்ட வில்லையாயினும் அவன் செய்த தொழில்களின் அடிப்படையில் அமைந்த பெயர்கள் பல பல. முக்கியமாக கண்ணனுடைய எளிவந்த தன்மையை எடுத்துக்காட்டு வகையில் பாடல்களில் உள்ள சொற்களுக்கு உரை வழங்கியுள்ளார் பெரியவாச்சான் பிள்ளை. அவை பின்வருமாறு மாயன் என்ற சொல் அடிப்படையில் ஆய்ப்பாடிக்கு தன்னைக் கொடுத்து நேர்மையைச் சொன்னபடி. வையத்து வாழ்வீர்கள் என்ற சொல் அடிப்படையில் இங்கு வாழ்ச்சிக்கு பரமபதமும் ஒப்பில்லை என்றுச் சொல்லி அங்கு மேன்மை குணத்தைதான் காணலாம். ஆனால் இங்கு கண்ணனின் நீர்மைக் குணத்தைக் கண்டு அனுபவிக்கலாம். பெரும் பசுக்கள் என்ற சொல் அடிப்படையில் புல்லும் தண்ணீரும் இட்டு வளர்த்தவையன்றிக்கே என்று கண்ணனுடைய தொடுதலாலே பசுக்கள் வளமாக இருக்கும். இதனால் கண்ணனுடைய நீர்மைச் சொல் சொல்லப்பட்டது .சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடி என்ற சொல் அடிப்படையில் கண்ணனுடைய நீர்மை பரமபதிலும் சென்று அலை எறிக்கும்படி இருக்கும். கற்றக் கறவை என்ற சொல் அடிப்படையில் பரமபதத்தில் நித்யசூரிகள் இறைவனுடைய சம்பந்தத்தாலே 25 வயது உடையவர்களாவர். அதுபோல ஆய்ப்பாடியில் பசுக்களுடைய வயது கண்ணனுடைய சம்பந்தத்தாலே கீழ்நோக்கி போகும் . இதனால் கண்ணனுடைய நீர்மை சொல்லப்பட்டது . நந்தகோப்பனுடைய கோயில் என்ற சொல் அடிப்படையில் அடியார்கள் இட்ட வழக்காய் அவர்களைத் தலைவராக வைத்து அவர்களோடு கலந்து பரிமாற இங்கு வந்த அவதரித்தான் என்று நீர்மைச் சொல்லப்பட்டது. மணிவண்ணன் என்ற சொல் அடிப்படையில் தாழா நில்லாவிடினும் விடவொண்ணாத வடிவழகு என்று கண்ணனுடைய எளிவந்த தன்மையை உரைப்பர். மாலே என்ற சொல் அடிப்படையில் சரம சுலோகத்தில் மாம் என்ற சொல்லுக்கு உரிய குணங்களில் எளிவந்த தன்மையைச் சொல்லப்பியத்தை சொல்கிறார். இதனால் கண்ணனுடைய எளிவந்த தன்மை சொன்னபடி.மேலும், ஆய்ச்சியர்கள் மகாபாரதத்திற்கு உள்ளீடான மையல் குணத்தையும் இவர்கள் நிலைநாட்டியதைச் சொன்னபடி.கோவிந்தா என்ற சொல் அடிப்படையில் ஆய்ச்சியர்கள் விட்டுச் செல்லாமையாலே ஆய்ப்பாடியில் வந்து அவதரித்து ஆய்ச்சியர்களுக்கு கையாளாய் இருந்த நீர்மைச் சொன்னபடி.

இங்ஙனம், திருப்பாவையில் ஆண்டாள் நாச்சியார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பாசுரங்களில் அவதாரங்களின் சிறப்பினை பெரியவாச்சான்பிள்ளை, தமது உரையில் செவ்வனே எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

பயன்பட்ட நூல்கள்:

1. 'திருப்பாவை மூலமும் உரையும்', ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீ பதிப்பகம், ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி. 1982
2. திருப்பாவை = மூவாயிரம் படி உரை, ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சுதர்சனம், உறையூர், திருச்சி . 1970

V
I
J
R
S

2
0
2
5

